

13 Ιανουαρίου 2014

Βίος και Πολιτεία του Οσίου Σεργίου του Ύρντονεζ :Εκ κοιλίας μητρός ηγιασμένος Μέρος 1ο

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Βίος και Πολιτεία του Οσίου Σεργίου του Ράντονεζ

A. Εκ κοιλίας μητρός ηγιασμένος.

Ο Όσιος και Θεοφόρος Σέργιος γεννήθηκε το 1314 στην πόλι Ροστώβ, από ευσεβείς γονείς, τον Κύριλλο και την Μαρία.

Ο Θεός, τον ξεχώρισε από βρέφος για την υπηρεσία του. Λίγες ημέρες πριν από την γέννησή του, μία Κυριακή, η μητέρα του βρισκόταν σε έναν ναό, και παρακολουθούσε την Θεία Λειτουργία. Ξαφνικά, καθώς θα άρχιζε η ανάγνωση του Ευαγγελίου, το βρέφος φώναξε μέσα από τα μητρικά σπλάγχνα! Η φωνή του ακούσθηκε από πολλούς. Την ώρα του Χερουβικού το βρέφος φώναξε πάλι. Και όταν ο ιερέας έφθασε στην εκφώνηση· πρόσχωμεν τα Άγια τοις Αγίοις, το βρέφος φώναξε για τρίτη φορά. Όλοι τότε κατάλαβαν ότι θα γεννιόταν ένας μεγάλος Άγιος, ένας λύχνος του κόσμου και υπηρέτης της Αγίας Τριάδος.

Το βρέφος σκίρτησε στα μητρικά σπλάγχνα ενώπιον του Κυρίου, όπως ο Τίμιος Πρόδρομος σκίρτησε από χαρά, ενώπιον της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Όταν γεννήθηκε, του έδωσαν το όνομα Βαρθολομαίος. Από τις πρώτες ημέρες του φάνηκε αυστηρός νηστευτής. Δεν θήλαζε το μητρικό γάλα τις Τετάρτες και τις Παρασκευές, ούτε τις ημέρες που η μητέρα του έτρωγε κρέας. Μόλις το πρόσεξε αυτό η μητέρα σταμάτησε τελείως το κρέας.

Σε ηλικία επτά ετών ο Βαρθολομαίος πήγε στο σχολείο. Μαζί του πήγαιναν και οι δύο αδελφοί του, ο μεγαλύτερος Στέφανος και ο μικρότερος Πέτρος. Τι συνέβαινε όμως; Ενώ αυτοί προώδευαν στα μαθήματα, ο Βαρθολομαίος καθυστερούσε και δυσκολευόταν πολύ, παρ' όλο που ο δάσκαλος φρόντιζε ιδιαίτερα για αυτόν, και κατέβαλλε κάθε δυνατή προσπάθεια για να τον βοηθήσει.

Η καθυστέρησης αυτή οφειλόταν στην θεία πρόνοια, που απέβλεπε να λάβη το παιδί, την γνώση και την σοφία σαν θείο χάρισμα και όχι σαν αποτέλεσμα ανθρωπίνης προσπάθειας.

Ο μικρός Βαρθολομαίος στεναχωριόταν συχνά, και προσευχόταν με δάκρυα για να του δώσει ο Θεός, την δυνατότητα της μαθήσεως. Και ο Κύριος δέχθηκε την προσευχή, που έβγαινε από τα βάθη της παιδικής ψυχής.

Κάποια ημέρα ο πατέρας έστειλε τον Βαρθολομαίο στο δάσος για να φέρη τα άλογα. Συνηθισμένος στην υπακοή, ξεκίνησε αμέσως. Η εργασία αυτή του ήταν πολύ ευχάριστη γιατί συνδυαζόταν με την μόνωση και την σιωπή. Στον δρόμο του συνάντησε κάποιον μοναχό, η μάλλον κάποιον Άγγελο με μορφή μοναχού. Στεκόταν ακίνητος μέσα στο δάσος και προσευχόταν. Ο μικρός Βαρθολομαίος τον πλησίασε, του έβαλε μετάνοια και περίμενε να τελειώσει την προσευχή του. Εκείνος, μόλις τελείωσε, τον ευλόγησε, τον ασπάσθηκε και τον ρώτησε τι θέλει.

-Με στέλνουν Πάτερ στο σχολείο να μάθω γράμματα· απάντησε ο Βαρθολομαίος. Όμως δυσκολεύομαι πολύ, να καταλάβω τα λόγια του δασκάλου μου. Λυπάμαι πολύ για αυτό και δεν ξέρω τι να κάνω. Προσευχηθήτε στον Κύριο για μένα.

Ο μοναχός, προσευχήθηκε, ευλόγησε πάλι το παιδί, και του είπε:

-Από τώρα ο Θεός, θα σου δώσει φωτισμό, να τα μαθαίνεις όλα, έτσι που να διδάσκη και τους άλλους.

Του έδωσε κατόπιν ένα μικρό κομμάτι πρόσφορο, λέγοντας:

-Φάγε αυτό το κομμάτι. Σου δίνεται σαν απόδειξι της χάριτος και του φωτισμού του Θεού. Είναι μικρό, αλλά τρώγοντάς το θα νοιώσης μεγάλη γλυκύτητα.

Ο μοναχός, φάνηκε σαν να ήθελε να φύγει. Ο νεαρός όμως Βαρθολομαίος, γεμάτος ευγνωμοσύνη, άρχισε να τον παρακαλή θερμά, να επισκεφθή το σπίτι του και να ευλογήση τους γονείς του. Δέχτηκε και πήγαν σπίτι. Οι γονείς του Βαρθολομαίου, που έδειχναν πάντα ιδιαίτερο σεβασμό προς τους μοναχούς, προϋπάντησαν με χαρά τον επισκέπτη τους. Του προσέφεραν τροφή, αλλά εκείνος θέλησε να προηγηθή η πνευματική τροφή. Όταν άρχισε η προσευχή, πρότεινε στον Βαρθολομαίο να διαβάση τους ψαλμούς. Εκείνος όμως του είπε:

-Δεν ξέρω Πάτερ να διαβάζω.

-Από τώρα θα σου δοθή η γνώσις· απάντησε ο μοναχός.

Αμέσως ο Βαρθολομαίος άρχισε να διαβάζη σωστά τους ψαλμούς, πράγμα το οποίο κατέπληξε τους γονείς. Αποχαιρετώντας τους ο επισκέπτης τους προφήτευσε:

Ο γυιός σας θα δοξασθή ενώπιον του Θεού και των ανθρώπων. Θα γίνη εκλεκτό δοχείο του Αγίου Πνεύματος και υπηρέτης της Αγίας Τριάδος.

Όπως η εύφορη γη δέχεται την βροχή, και πλούσια καρποφορεί, έτσι και η ψυχή του Βαρθολομαίου δεχόταν το περιεχόμενο των βιβλίων που διάβαζε. Ο Θεός· διήνοιξεν αυτού τον νουν του συνιέναι τας γραφάς (Λουκάς κδ´, 45). Μεγάλωνε χρόνο με χρόνο και συγχρόνως πλούτιζε σε γνώσεις και αρετή.

Από πολύ νωρίς, ένοιωσε αγάπη για την προσευχή, και από τα παιδικά του χρόνια γεύθηκε την γλυκύτητά της. Για αυτό εκκλησιαζόταν με ζήλο και δεν παρέλειπε καμμία ακολουθία. Απέφευγε συστηματικά, τα παιδικά παιχνίδια. Δεν ταίριαζαν στον χαρακτήρά του οι χαρές, και τα γέλια των συνομηλίκων του. Διαρκώς θυμόταν ότι· αρχή σοφίας φόβος Κυρίου (Ψαλμός ρι´, 10), και προσπαθούσε πάντοτε να γνωρίση αυτή την σοφία. Με ιδιαίτερη επιμέλεια μελετούσε τα πνευματικά κείμενα.

Γνωρίζοντας ότι με την εγκράτεια ευκολότερα νικούνται τα πάθη, επέβαλε στον εαυτό του αυστηρή νηστεία. Δάμαζε την σάρκα προκειμένου να σώση την ψυχή.

Εάν συναντούσε κάποιον φτωχό, με πολλή χαρά τον εξυπηρετούσε δίνοντάς του ακόμη και τα ρούχά του. Ζούσε σαν μοναχός, ενώ ήταν στον κόσμο, και όλοι θαύμαζαν την εγκράτεια και την ευσέβειά του. Η μητέρα του ανησυχώντας για την υγεία του προσπαθούσε να τον πείση να εγκαταλείψει την τόσο αυστηρή μορφή της ζωής. Εκείνος όμως ταπεινά, της έλεγε:

-Μη με αποτρέπης από την εγκράτεια που είναι τόσο γλυκειά, και ωφέλιμη για την ψυχή μου.

[1] Η σημερινή κωμόπολις Γοροντόκ, που βρίσκεται μεταξύ της Μόσχας και της Λαύρας του Αγίου Σεργίου, 13 χιλιόμετρα από την τελευταία.

[2] Το μοναστήρι είχε την εποχή εκείνη δύο τμήματα, ένα για μοναχούς, και ένα για μοναχές.

[3] Όνομα ρωμαϊκό, που σημαίνει· υψηλός η ευπόληπτος.

[4] Φιννική φυλή, διασκορπισμένη στις επαρχίες Σβιάσκ, Καζάν, Όρενμπουργκ, Πέρμσκη, Κοστρόμ, και Νιζέγκοροντ.

Ι. Μ. Παρακλήτου Ωρωπού Αττικής, 2006

Πηγή: users.uoa.gr